



Psáno SRDCEM

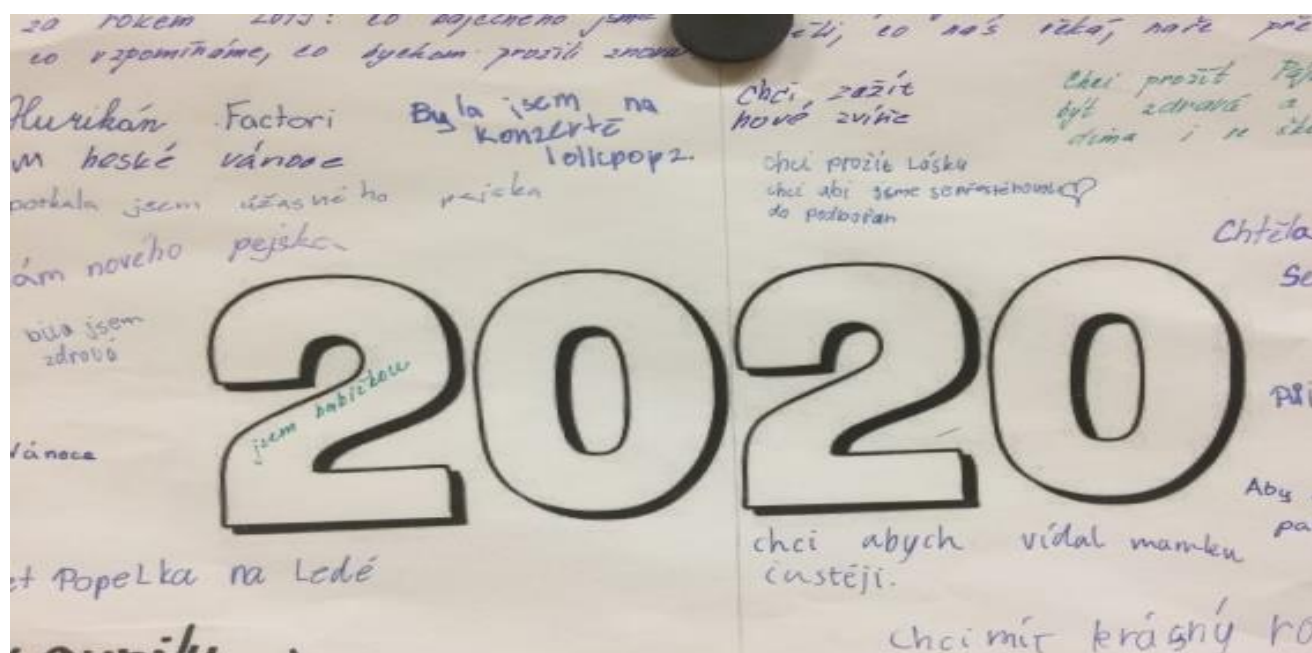
NA SLOVANCE

náš školní časopis

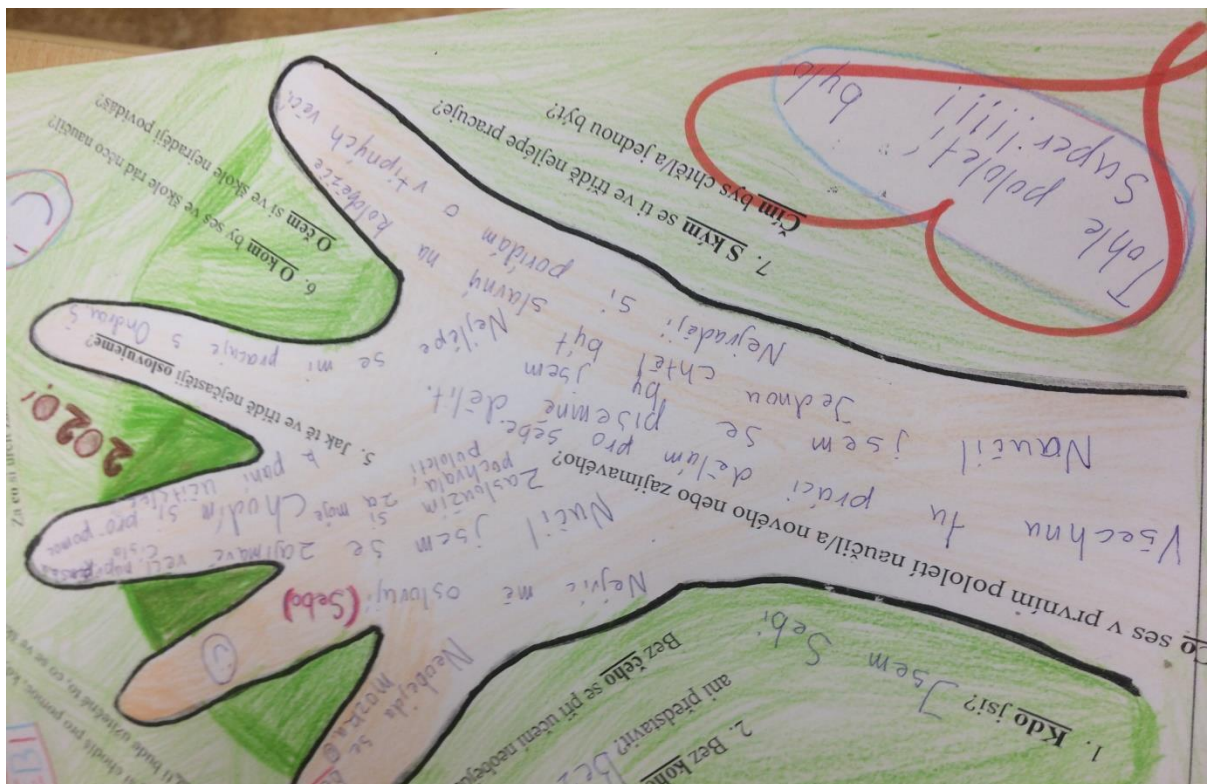
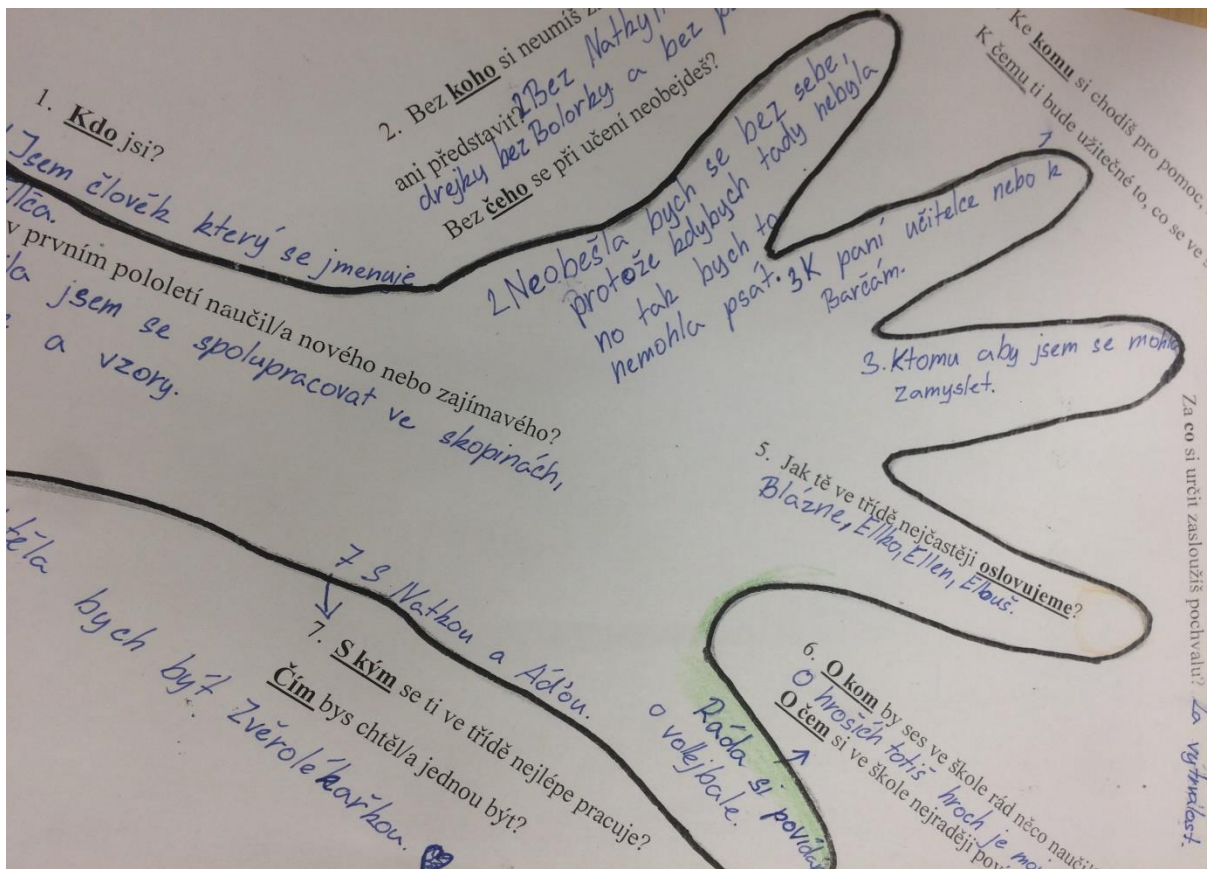
číslo: 5 ročník: 2019/20 datum vydání: 30. 1. 2020

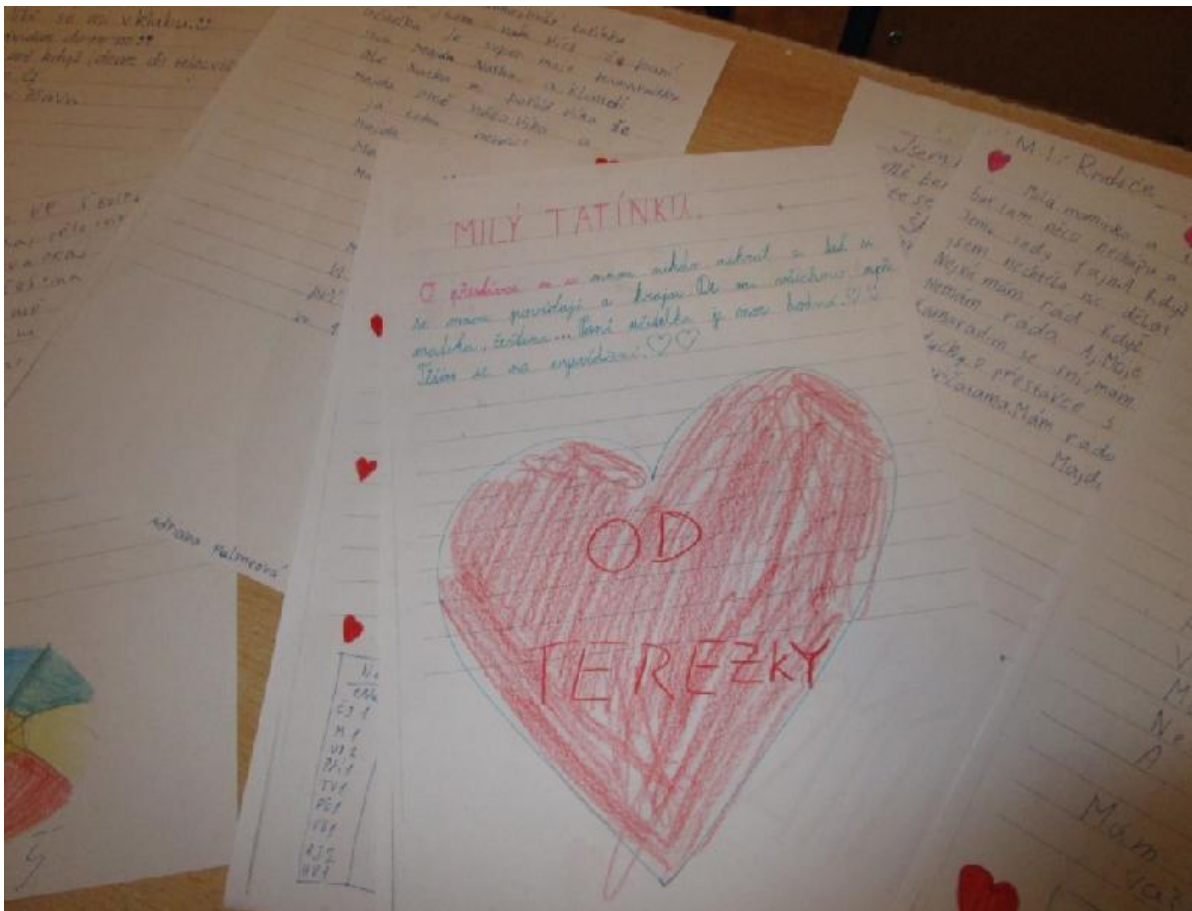
První pololetí je za námi. Vysvědčení už jsou natištěná a moc bychom si přáli, aby vyvolala jenom příjemné emoce. Je to poločas, jen zastavení, po kterém všichni nabereme druhý dech, ale pro řadu dětí i rodičů je vysvědčení stále důležitým a motivačním dokumentem. Jakkoli se snažíme přesvědčit sebe i děti, že známka označuje pouze úroveň vědomostí v daném předmětu a skutečnou hodnotu člověka neměří, stejně se snažíme děti motivovat k tomu, aby jejich výsledky byly co nejlepší, aby o ně děti pilně usilovaly a samy sebe neustále zlepšovaly. Jsme si vědomi toho, že výsledky vzdělávání jsou pro děti předpokladem k dosažení jejich osobních snů o vysněném povolání, ale i ti, kterým se ve školní lavici nedaří, mohou být úspěšní, pokud jsou ochotní pracovat. Pracovat na sobě, pro sebe, pro lidi kolem sebe. Každý člověk může být tím nejdůležitějším na světě pro někoho druhého.

Hana Broulíková



Jak svou práci v prvním pololetí zhodnotily děti:





Děti nám napsaly:

Ted' vaříme my...

V průběhu posledních měsíců minulého roku mohli deváťáci naší školy něco změnit. Vybrali si samozřejmě JÍDLO! Vznikl tak projekt s názvem „Ted' vaříme my.“ Třídy se tímto způsobem mohou aktivně podílet na sestavování jídelníčku naší školní jídelny. Žáci ve třídách si odhlasují nejoblíbenější menu“ polévku, hlavní chod a dezert. Návrhy jednotlivých třídy shromažďují a odevzdám do školní jídelny, kde se na ně můžeme těšit v průběhu nového kalendářního roku. Můžeme se těšit na vítězné návrhy jídelníčků jednotlivých tříd. Dobrou chuť!

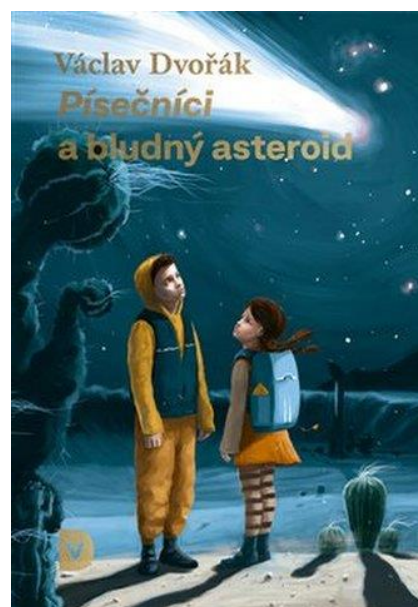
Hanka Trinh 9.B



Spisovatel ve škole

V prosinci navštívil naši školu spisovatel, pan Václav Dvořák z Liberce, aby dětem představil svou knihu *Písečníci a bludný asteroid*. Je to první knížka, kterou tento spisovatel napsal, a hned vyhrála cenu jako nejlepší kniha Libereckého kraje 2018.

Hlavní hrdina knížky je jedenáctiletý kluk Tomáš Nebula z planety Písečnice. Při povídání s panem Dvořákem jsme se dozvěděli, jak knihu připravoval, i jaké potíže doprovázely vydání této knížky. *Písečníky* jsem již přečetl a musím říct, že ta knížka je moc hezká, napínavá, plná zajímavých vesmírných ilustrací. Kdo chtěl, mohl z domova na e-mailovou adresu pana Dvořáka položit svůj dotaz – také jsem se ptal a potěšilo mě, že mi pan Dvořák odpověděl. Takže dnes už vím, kdy vyjde jeho další knížka. Už se na ni moc těším 😊



Vojta Buzek 5.A

Život

Život je krátký. Tak si ho užijeme a neničme si ho. Na světě je spousta vážných nemocí a někdo si ho kazí kouřením, rozčilováním a zlobou. V životě prožíváme krásné, občas i nepříjemné chvíle. S mou třídou jsme toho zažili spoustu. Baví mě to s ní, je s ní zábava. Přeji si se svou třídou zažít takových zážitků ještě velkou hromadu. Proto smekám před mojí třídou

Natálka Musilová 4.A

Knížky měsíce ledna

Klub tygrů Pirátský poklad

Thomas Brezina

Patrik Biggi a Luk mají detektivní klub. Pokaždé se omylem dostanou do nějakého problému nebo jsou náhodou přítomni zločinu. V knize Pirátský poklad tygři pomáhají při vyklízení domu zemřelého Artura, aby vydělali peníze na nový počítač. Do ruky se jim dostane pirátský deník, ve kterém se skrývá odkaz k nalezení pokladu



Ondra Šimon 4.A

Soví kouzlo Flóra a vánoční zázrak

Ina Brandtová

Knihy byla o tom, jak Flóra poznala sovu jménem Goldwing. Flóra si s ní mohla povídat díky kouzelnému prstenu. Jednou, když vybírala stromeček se svým tátou a bratrem, uviděla Flóra Goldwing. Ta je zavedla ke zraněnému srnečkovi. Tatínek zavolał hajného, aby ho odvezli k němu na kliniku. Tatínek srnečka vyléčil a pustil ho do lesa. Když přišel Štědrý den, Flóra vyklouzla z domu, aby vyzdobila zvířátkům v lese stromeček dobrotami.



Knížka se mi moc líbila, mám ráda knížky o zvířátkách, o kouzlech a dobrých lidech.

Zuzanka Němečková 4.A

Škola

Škola je můj kamarád,
chodím do ní vlastně rád.
Když se píšou písemky,
vrátil bych se do školky.

Kamarádů tu mám plno,
scházíme se každé ráno.
Učíme se, kreslíme,
taky trochu zlobíme.

Učitelku máme rádi,
My jsme její kamarádi.

Na konci je vysvědčení,
to už s námi nic moc není.
Těšíme se na prázdniny,
pokaždé jsou trochu jiný.

Nelinka Ritschelová, 4.A





Vysvědčení

A je to tady. Pololetí. Hodnocení půlroční práce dětí. Čekáte překvapení , tušíte či dokonce víte , jaké bude vysvědčení?

Tipy pro rodiče:

- ✚ At' to dopadne jakkoliv, doporučuji si vzpomenout na vaše školní léta a vaše pocity při pohledu na známky. Zkuste mít své emoce v den vysvědčení pod kontrolou. Slova, která řeknete, už nemůžete vzít zpátky.
- ✚ Vyvarujte se srovnávání – se sourozencem, kamarádem, spolužákem.
- ✚ Nehodnoťte svého potomka podle známek (i když 1 je velmi pěkné číslo a my, rodiče je máme rádi), vezměte v úvahu, že pro život jsou i jiné věci, vlastnosti, dovednosti důležité.
- ✚ Promluvte si dítětem na rovinu a v klidu, co udělá pro své zlepšení, zda mu vy, rodiče, můžete pomoci.
- ✚ Chvalte, ale přehnaně neodměňujte
- ✚ Oceňte to, co se na vysvědčení ocenit dá
- ✚ Mějte je rádi 😊

Tipy pro děti:

- ✚ Mluv o známkách s rodiči průběžně
- ✚ Pokud očekáváš špatnou známku, připrav si plán, jak to zlepšit, řekni o něm rodičům
- ✚ Věta :„ Mami, tati, já vím, že jsem to pokazil, pokazila“ může pomoci.

- ✚ Máš- li strach, promluv si s někým, komu důvěřuješ (sourozenec, třídní učitel, babička ...)
- ✚ A hlavně – do druhého pololetí vykroč pravou nohou a s novou energií 😊

Hodně sil a radosti přeje Iva Scharfová,
výchovná poradkyně



Pracujeme, tvoříme a hrajeme si...





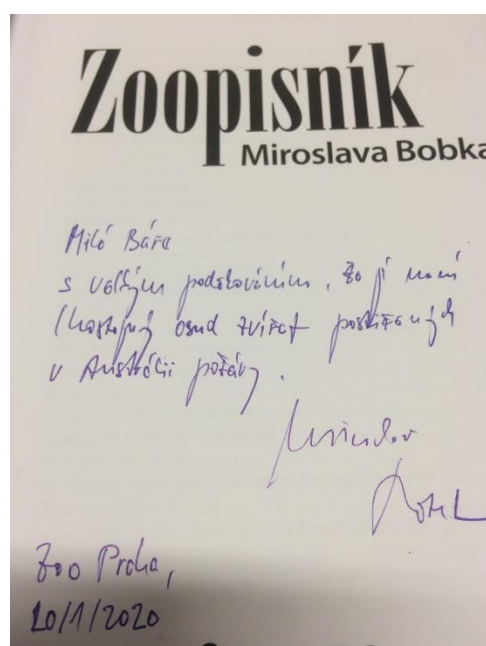
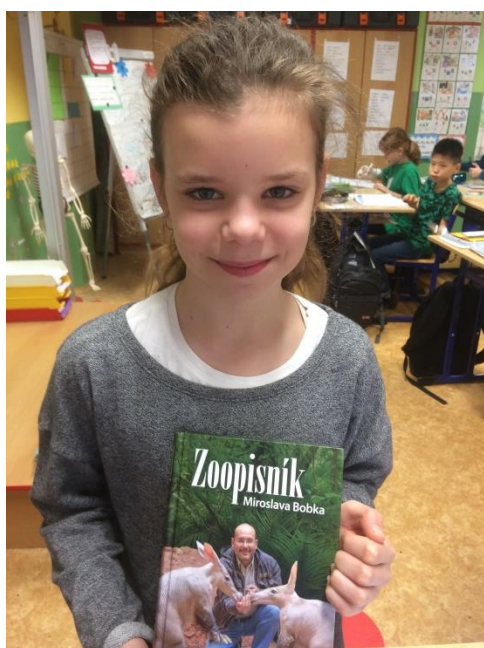
Naše děti pomáhají...

Jsme pyšní, když vidíme, že naše děti nejsou lhostejné k aktuálním událostem, dokáží projevit empatii a smysl pro správnou věc. Nejsou sobecké a jsou ochotné pomáhat tam, kde je třeba.

Tak jako Baruška ze 4. třídy, která nám přišla ukázat knížku s osobním věnováním od pana ředitele ZOO Praha, pana Miroslava Bobka. Proč osobní věnování?

„Nedávno jsem se dívala s rodiči na televizi, kde žádali lidi o pomoc pro opálená zvířata v Austrálii. Mám zvířata moc ráda a z těch příběhů popálených a mrtvých zvířat jsem byla moc smutná. Proto jsem se rozhodla věnovat 500,-Kč ze svého kapesného a odeslala je na pomoc zvířatům. Jako poděkování jsem dostala tuto knížku s věnováním. Kvůli té knížce jsem to nedělala, ale moc mě potěšila.“

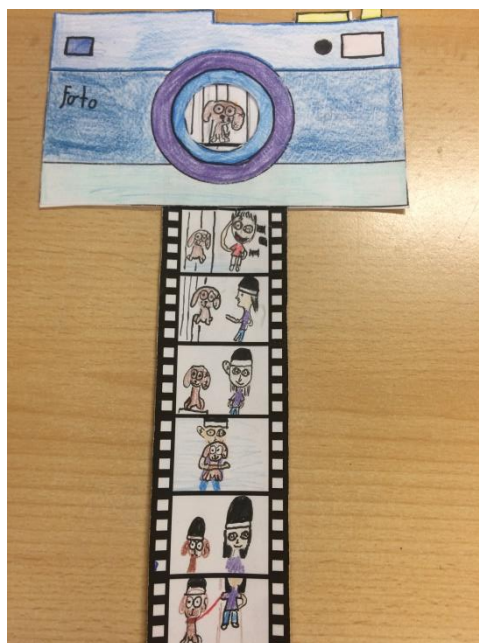
Děkujeme Baruško, bylo to od tebe moc hezké.



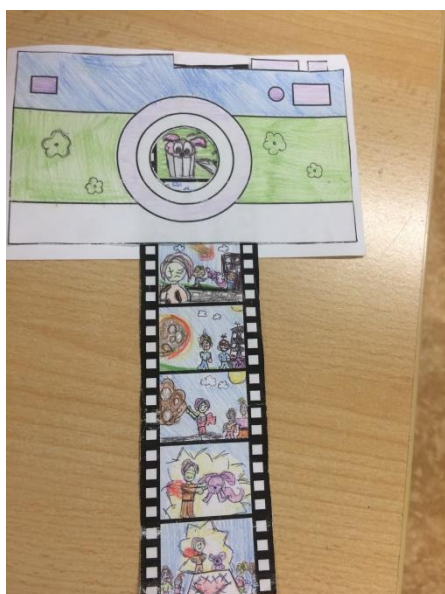
Svět viděný fotoaparátem...

Zašité ouško

Byl jednou jeden pejsek jménem Beník, který měl zašité ouško ze dvou stran. Žil v útulku. Nikdo si ho nechtěl vzít. Všichni se mu smáli, že vypadá legračně a Beníka to velmi trápilo. Přišel třeba chlapec, který zpočátku vypadal jako hodný, ale smál se taky. Beník často plakal a moc si přál poznat hodného člověka, který by ho měl rád i s jeho přišitými oušky. Jednoho dne přišla do útulku malá dívenka. Jmenovala se Katka. Měla na hlavě čepici, i když bylo venku teplo. Hned se Beníka zalíbila a Beník jí. Když k němu přišla, čepici si sundala a představte si...! Ona měla to uchu přišité také. Vzájemně už se od sebe neodloučili. Kačenka si Beníka vzala domů a byl od té doby nerozlučnými kamarády.



Nela Ritschelová 4.A



A na závěr – smějeme se s Oskarem!

Oskare, Oskare.
Kdyby ses místo té
protestní hladovky
za zrušení známek
raději učil...

